

[Margrete Auken]

Det er i øjeblikket sådan, så man må sige, at kommissionen ikke er et sted at gøre af forslag, der er tvivl om herinde. Det er åbenbart et syltested, fordi nogle af medlemmerne – det gælder, så vidt jeg kan høre, hverken Fremskridtspartiets repræsentant, Kristeligt Folkepartis repræsentant eller den radikale repræsentant, det gælder ikke SF's, og det gælder heller ikke helt Socialdemokratiets, selv om der nu er lidt med den her diskussion om promillegrænsen – men det er helt tydeligt med Venstre, og det er jo meget alvorligt, når det ligefrem er formanden for kommissionen, der ikke tager sit arbejde så alvorligt, at han sikrer sig, at han har baglandet i orden.

Jeg vil også godt benytte lejligheden til at sige, at kommissionen altså ikke er det sted, hvor vi én gang til skal sende det behandlingsforslag hen. Nu må vi altså gøre det færdigt i udvalget og så komme videre med det, lad det være sagt nu.

Jeg synes, kommissionen skulle arbejde videre med tingene, men jeg synes kun, den skal gøre det under forudsætning af, at der kommer orden i de forskellige baglande, så de forskellige politiske repræsentanter ikke alle sidder og spilder tiden, fordi det er useriøst, hvad der laves.

Om Kristeligt Folkepartis initiativ må man jo sige, at Kristeligt Folkeparti har fremlagt det, som de var ene om – eller nogenlunde ene om – i kommissionen. Det er fair nok, det ville vi jo også have gjort. Jeg tror nok, vi er ved at være derhenne, hvor vi også forelægger alt det, der var flertal for i kommissionen, da det ikke kan komme frem på anden måde nu, det er så en anden side af sagen. Jeg synes, det er fair nok, at Kristeligt Folkeparti har gjort det, og derfor tager vi også den diskussion her, som vi delvis har haft i kommissionen, om spirituskørsel.

Allerførst vil jeg lige slå fast, at vi har to problemer – ja, vi har egentlig fire, men vi har to overordnede. Vi har dels den reelle spirituskørsel, hvor vi er oppe over 1,2 promille, tror jeg, det er. Der er ingen diskussion i Danmark, håber jeg, om, at det skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at få stoppet.

Der er heller ikke nogen diskussion om den såkaldte promillekørsel, der går fra 0,8 til 1,2. Det synes jeg også vi skal holde fast ved, for der er en vis tilbøjelighed til, at de, der slås for de lave promiller, roder de høje ind i det, som om

det var den samme diskussion, og det er altså to forskellige diskussioner, vi har med at gøre. Jeg synes, at den konservative ordfører fik sagt det meget klart, at det er også to forskellige strategier, vi har med at gøre her.

Hvis vi nu bliver i den tunge ende med de alvorlige problemer, så har vi dér dels de tunge alkoholikere, og det er ikke et problem, som kan løses over færdselsloven, tyder alt på, det må løses ved alkoholbehandling. Jeg vil dog sige, at jeg tror, at der er en hel masse grænsetilfælde også her, og i en del af dem er en skærpet strafferamme sikkert af betydning. Jeg tror, det er et af de steder, hvor fængsel faktisk skræmmer folk til at lade være, og jeg tror også, at fare for konfiskation af bil og kørekort osv. har en skræmmende effekt, så det er et af de midler, der kan bruges. Jeg vil ikke gøre så meget ud af det nu, andre har gennemgået forslagene. Jeg synes, vi skal diskutere det omhyggeligt i udvalget og få de resultater, den dokumentation, som findes, men umiddelbart er i hvert fald jeg rimeligt åben over for, at vi kan gøre en hel del på de skærpede straffe.

Der er ingen tvivl om, at man kan gøre noget ved den øgede overvågning. Det tror jeg alle har sagt her. Sagen er jo, at man tager promillekørerne med net nogle steder, altså dem, der kører med over 0,8, hvis man ulejlig sig ud og snupper dem derude, ligesom man kan tage farftorbyrderne med net. Så hvis der kom gang i den øgede overvågning, ville det også hjælpe på den ende af problemet, det tror jeg helt sikkert, og det er glædeligt, at der også er almindelig opbakning til det.

Men hvad vi derudover gør ved de tunge alkoholikere, har jeg svært ved at se. Vi kan forstå, at de behandlingsresultater, der har været forelagt, ikke er alt for lovende, men det er måske det eneste, vi har ud over de skærpede straffe. Lad os prøve at kigge på det.

Så har vi naturligvis forholdet til de helt unge som en gruppe, der er, om jeg så må sige, under udvikling i en eller anden retning. Dér er det tydeligt, at kampagner virker. Det vil også være tydeligt, hvis overhovedet den voksne befolknings alvor over for det her slår mere igennem. Der er jo sket det med spirituskørselen i forhold til i min ungdom, at da jeg var ung, var det sådan, at det eneste, der var forbudt ved spirituskørsel socialt set, var at lave en ulykke. Det var i orden, socialt set, at køre spirituskørsel, og